

Temat: Pogłębiam swoją wiarę we wspólnocie parafialnej

1. Rozpocznij modlitwą:

„Ojcze nasz...”

2. Przeczytaj poniższą refleksję

Chrześcijanie wyrażają swoją odpowiedzialność za świat, budując wspólnotę parafialną. Warto zauważyć, że uczestniczenie w nabożeństwach i różnych inicjatywach podejmowanych w parafii i pomoc w ich przygotowywaniu, stopniowo kształtują lokalną społeczność poprzez tworzenie okazji do wydobywania z ludzi dobra dla wzajemnego ubogacania się. Przekonali się o tym mieszkańcy pewnej parafii, o których przeczytasz poniżej.

Zwróć uwagę, co ważnego udało im się odkryć.

• Album żywej wspólnoty

Na wiosnę w parafii wybuchła „bomba” – rozeszła się wiadomość, że od wakacji będziemy mieć nowego proboszcza! Proboszcz od dawna wspominał o takiej możliwości, ale nikt nie brał tego na poważnie. Gdy w niedzielę ogłosił oficjalną decyzję biskupa, szmer niezadowolenia przeszedł przez kościół. W jednej chwili uświadomiliśmy sobie, że sprawa jest poważna. Proboszcz poprosił, żebyśmy przyjęli decyzję biskupa w duchu posłuszeństwa i zaczęli się modlić o dobrego proboszcza.

Przyzwyczailiśmy się do naszego Księdza – niełatwo więc modlić się za kogoś innego. Dobrego proboszcza mieliśmy od piętnastu lat. To on głosił nam słowo Boże, on nas rozmodlił, udzielał sakramentów, uczył braterskiej miłości.

Ksiądz Staszek przyszedł do parafii, gdy kościół był już zbudowany, ale nie było plebanii. Zamieszkał więc w zakrystii, a potem przeniósł się do wynajętego mieszkania. Wtedy rozpoczęła się budowa domu parafialnego. We wsi nie brakowało dobrych fachowców, ale parafianie z dumą wspominali, że ksiądz znał się na wszystkim i potrafił dogadać się z każdym. Ludzie chętnie pomagali przy budowie. Wspólna praca bardzo ich zjednoczyła i potem łatwiej się organizowali, by wybudować na wsi kanalizację, wyremontować drogi, odnowić szkołę i remizę. Kiedy jednej rodzinie spalił się dom – wszyscy od razu zabrali się do odbudowy, dzięki czemu wkrótce pogorzelnicy zamieszkali w wyremontowanym domu...

Na lekcji religii ktoś zaproponował, żeby wszystkie wspomnienia i anegdoty z życia parafii zebrać w multimedialny album ze zdjęciami, filmami i wypowiedziami parafian i podarować go naszemu proboszczowi, żeby o nas zawsze pamiętał. Ofiarujemy go także księdzu, który przyjdzie, żeby wiedział, co dla nas jest ważne.

Pomyśl

– Jakie rozdziały powinny znaleźć się w albumie prezentującym wspólnotę parafialną?

- Co jest według Ciebie najważniejsze w życiu wspólnoty parafialnej?
- Co w naszej parafii udało się zorganizować dla dobra całej miejscowości?

3. Postawienie problemu

Podczas dzisiejszej katechezy zastanowimy się, jak pogłębiać wiarę we wspólnocie parafialnej przez zaangażowanie się w różne inicjatywy duszpasterskie.

4. Wiara i życie Kościoła

Myśl wprowadzająca

W życiu wspólnoty parafialnej ważna jest oczywiście historia, czyli pamięć o wydarzeniach z przeszłości, które sprawiły, że ludzie poczuli się wspólnotą wiary – bo uwierzyli, że przy tej okazji wspólnie wykonali zadanie, które wyznaczył im Pan Bóg. Wspólna modlitwa i celebracje, zwłaszcza Mszy św., stopniowo pogłębiają wzajemne więzi duchowe. W ten sposób z grupy różnorodnych ludzi tworzy się wspólnota wiary.

Na początku trzeciego tysiąclecia wybitnym przewodnikiem Kościoła Powszechnego był św. Jan Paweł II. W ważnym dokumencie, zatytułowanym po łacinie „*Novo millennio ineunte*” (czyli: zbliżające się nowe tysiąclecie), pomógł on Kościołowi naszych czasów odkryć, jakie zadanie dla chrześcijan jest najważniejsze na początku trzeciego tysiąclecia. Święty Papież wyraził ten Boży zamysł za pomocą pięknego porównania:

„Czynić Kościół domem i szkołą komunii: oto wielkie wyzwanie, jakie czeka nas w rozpoczynającym się tysiącleciu, jeśli chcemy pozostać wierni Bożemu zamysłowi, a jednocześnie odpowiedzieć na najgłębsze oczekiwania świata”

5. Zastosowanie życiowe

Pogłębieniu wiary we wspólnocie parafialnej służą różnorodne inicjatywy, które: umacniają naszą więź z Bogiem, włączają nas w wypełnianie wspólnej misji Kościoła, angażują w budowanie braterskich i solidarnych więzi, a także pomagają zmieniać otaczający nas świat według zamysłu serca Bożego.

6. Wykonaj zadanie z kart pracy

W kartach pracy znajdziesz tabelę z przykładami różnych inicjatyw, w które parafianin, także każdy z nas, może się zaangażować. Przeczytaj te propozycje i spróbuj, odpowiedzieć sobie na następujące

pytania: Które z tych inicjatyw są organizowane w twojej parafii? W które z tych propozycji duszpasterskich potrafisz się już włączyć? To oczywiście nie wszystkie inicjatywy parafialne. Spróbuj uzupełnić tabelę o inicjatywy z Twojej parafii.

7. Zapisz notatkę

Najważniejszym instrumentem budowania wspólnoty jest przygotowanie i celebrowanie niedzielnej Eucharystii przez wspólnotę parafialną. We wstępie do Mszy i modlitwie wiernych zawsze są podawane intencje i wezwania do modlitwy w sprawach ważnych dla wspólnoty parafialnej. Podczas ofiarowania celebrans dołącza do ofiary chleba i

wina także owoce wysiłku i ofiary związane z naszą codzienną pracą. Potem w ogłoszeniach podaje, jakie grupy będą spotykać się w najbliższym czasie i jakie prace w parafii są planowane.

8. Praca domowa

Odwiedź stronę internetową naszej parafii zapoznaj się z informacjami jakie są dostępne na niej. Wyślij zdjęcia ćwiczeń na adres mailowy katecheta.szkolawola@tlen.pl

9. Zakończ modlitwą

„Któryś za nas cierpiał rany...”